

1

एकादश स्कंध.

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री महता त्रयादिगुरुवे नमः ॥ ॐ नमो चतुराक्ष
राः चतुरचित्तप्रबोधचंद्राः जनार्दनसुरेंद्राः ज्ञाननुरेंद्रानि ज्ञानबोधे ॥ १ ॥
तुक्षी करितोचि गोष्ठीः प्रगटसि पाठि जोरीः सन्मुखे सावेदुष्टीः हृदय
गाहि छेदुनि ॥ २ ॥ छेदुनि विषयवासनाः स्वये प्रगटसी जनार्दनाः भाव
अभावभावनाः नेह सिमना आतका ॥ ३ ॥ आतळ तातु शे चरणः आ
कळले राहे मनः सहज देसी समाधानः आनंदघन अच्युता ॥ ४ ॥ ते सि
या जिरु रुनाथाः समसाम्ये चरणी साजाः पुढिलपरी सा विज्ञिकथाः जे
जेवत्ता श्री वृक्ष ॥ ५ ॥ उद्धवे विन विनयावरिः कृपाकळवळा श्री हरिः
निज ज्ञान अति विस्तारिः बोधक सदे सागतु ॥ ६ ॥ होते वृक्षाचा मना
सीः मज गेलिया निज धामासिः माझे निज ज्ञान कोही पासिः अति प्र
यासि सिंठे वावे ॥ ७ ॥ लवदे सिली उद्धवाचि अवस्थाः सुख जाले वृक्षना
थाः बैराग्य युक्त उपदेसिताः होय सर्व धानि ज्ञान ॥ ८ ॥ एव वाचाव
या उद्धवासिः वृक्ष ब्रह्म ज्ञान उपदेशिः शापण बाधि ब्रह्म वेत्यासिः
हेहरी केशी ज्ञानत ॥ ९ ॥ ब्रह्म उपदेसाचि हा लवटिः उपदेशु ज्ञाने ज

२४ गजेतिः वैराग्य उपपन्न विठ्ठा उठिः जेणे पडे मिठि निज लक्षि ॥ १७० ॥ न क
तां वैराग्य दारुणः उपदेश के ला वधा तानः हे श्री कृष्ण चिन्ता ले खुणः वै
राग्य विंदान बोलतु ॥ १७१ ॥ पहिले उठ्ठवा च्या बोलासिः अनुमोदन दे रषी
केशीः तेणे अन्वये सा व काशिः ज्ञान वैराग्या सि सांगतु ॥ १७२ ॥ श्री भग
वान उवाच ॥ श्री कृष्ण ॥ यदा ह्यसौ महा भाग तच्चिकीर्षति मे व मेः ॥ ब्रह्मा न
बो लोकपाल सर्वाने पात्रि कौ क्षण ॥ १७३ ॥ टिका ॥ ज्ञो वेदा चा वेद्य वक्ताः ज्ञो
ज्ञानिया चा ज्ञान दाताः ते ह्यहं तानां नाग्य वंताः आइ कै निज भक्ता उ
ठ्ठवा ॥ १७४ ॥ जेतुं बोलि लासि भाव मुक्तः ते वचन तुझे सस्य सस्यः ते चिमा
क्षेम नोगतः ज्ञान निश्चित निज ध्याना ॥ १७५ ॥ माझि अवस्था ज्ञाण सिल
ळाः ब्रह्मादि देवा सकळाः येथे आले होले मळे निमळेः लोकपाला सम
वेत ॥ १७६ ॥ ये उनि माझि दोत लिभे टिः अपेक्षा होले तो पो टिः पुरस्ति मा
झि प्रयाण चि गोष्टीः ते नेतु जमो टि अवस्था ॥ १७७ ॥ म्या वेगिया वेवै कुंठाः
हे समस्ता सि उठ्ठवाः आदि कर्तुणि निक कुंठाः सुख वदिष्टा होतसे ॥ १७८ ॥

॥श्लोक॥ मयानिष्पादितं ह्यं देवकार्यमशेषतः ॥ यदर्थमवतिष्ठेहि मध्वे एव स
 णार्थित ॥२॥ टिका ॥ ज्वालागिब्रह्मेति प्रार्थितेः तदैव कार्यम्यासंपादितेः अव
 तारनटनाद्यधरिते ॥ जेष्ठसुदिन्येव कलिजरा ॥ १८॥ जेष्ठकृत्तिष्ठनावना ॥
 दोघामाक्षिनाहिताणा ॥ दध्मआनिशं कर्षणा ॥ एकात्मनानिजं शो ॥ १९॥

॥श्लोक॥ कुलं च रापनिर्दग्धं न क्षत्रं न्योन्यविग्रहात् ॥ समुद्रः सप्तमे ह्यंताः
 पुरिवैष्णवयिष्यति ॥३॥ टिका ॥ उरले अने अमचे कुळ ॥ रापनिर्दग्धके वळ ॥
 अन्योन्यविग्रविहेस कुळ ॥ कुवहस कुन शल ॥ २०॥ भूनीमागो गिसमुद्रापासि ॥
 न्यारचिले द्वारकेसि ॥ मज्जगे लिया निसवामासि ॥ तोसांत वेदिवसि बुडवेल ॥ २१॥

॥श्लोक॥ यद्येवायं मया सको लोके यन वसंगळः ॥ न विषयचिदासाधोककि
 नापि निरिक्षितः ॥४॥ टिका ॥ आइ कै उडवा हिन गोष्टी ॥ न्यासाडिलिया हे भूष्टी ॥
 थोडिया चिकाळा पाठिः नष्ट दृष्टि जन होती ॥ २२॥ अधर्म वाढेल प्रबळ ॥ लोक
 होति नष्ट असंगळ ॥ ते असंगळ तेचे मूळ ॥ आइ कस नूळ सागे न ॥ २३॥ मज्जना
 दता हे भूष्टी ॥ कलि उघडुन सके दृष्टी ॥ मज्जगे लिया पाठि ॥ उठा उठे वाढेल ॥ २४॥

कळिवाढेल अति विषम ॥ ब्राह्मण संतिलस्य धर्म ॥ स्वभावे नावडे दान ध
र्म ॥ क्रिया कर्म दंभार्थ ॥ २५ ॥ भ्लोक ॥ न वस्तु वंचयै वेह मया स केन हीत ले ॥
जनो धर्म राखि भद्र न विषय तिकळी युगे ॥ ५ ॥ टिका ॥ म्या साडिलिया महीत छि ॥
प्रबळ बळे वाढेल कळि ॥ तुवां आजि चिनि घीजे ताळाळि ॥ जवतोकळि नात
ले ॥ २६ ॥ कळी आतळे लजे का ॥ जनि अधर्म वाढेल ते का ॥ कुविद्ये चाउठलिल
हावा ॥ सैध धावा निंदे च्या ॥ २७ ॥ न लजे सार्थ चि कवडी ॥ तडी कूरिति निंदे
चिया कौडी ॥ ऐसि कळ युगि वरि कुडी ॥ तुवा आर्ध घडी न राहावे ॥ २८ ॥ भ्लोक ॥
संतु सर्व परीत्य ज्यस्ते हं स्वजन बंधु ॥ सध्या देय मन सम्यक् समद्विचर श्व
गां ॥ २९ ॥ टिका ॥ उद्धवा तुवाया लाग ॥ ये युनि निघ निघ वेगि ॥ ये कलाचि आगे
वांगि ॥ हिता लागी सर्वथा ॥ ३० ॥ धन धान्य सम धिसि ॥ साडावे स्वजन गोत्रासि ॥
भ्राता दुहितानि जबंधुसि ॥ स्त्री पुत्रासीत्यजावे ॥ ३१ ॥ स्ते होठे उनि घुरदा रेसि ॥
जरितुं वाहेरि निघसी ॥ तरितो त्या गुन ये माक्ष्यामना सि ॥ अनर्थ कार्यासि
होईल ॥ ३२ ॥ आधि सक्त स्ते होखाडावा ॥ पाठि आभिमानुहि दंडावा ॥ वासना

॥३॥

(५)

जरातु रसुंडावा ॥ मगसाडा आभरु ॥ ३२ ॥ स्नेहो कै से निसाडे ॥ अभिमा तु कै से
निदंडे ॥ हेतु जवा टै ल साकडे ॥ तरि रो कडे परिसे ॥ ३३ ॥ माझे स्वरुप जे सर्वग ॥ त
ते छे ठे उ निया चित्त ॥ सावधाने सुचित्त ॥ राहावे सतंत निज रूपि ॥ ३४ ॥ तये
स्वरुपि चित्त ॥ निर्धारे सिधारणा धरिता ॥ निज भावे तन्मयता ॥ तदुप
ता पावैल ॥ ३५ ॥ नृंगी जड कीटि मुढे ॥ ध्याने तद्रूपता लिहूढ ॥ अभ्यासि का
हिना ही अवघड ॥ तो अभ्यासु गुरु विषई केला ॥ ३६ ॥ माझे स्वरुप ज्ञान घन ॥
ध्याता जीव स्वये सज्ञान ॥ स्थिति तिकरी ती ध्यान ॥ सहजे ज्ञान तदुप ॥ ३७ ॥ ते
थे सम साम्ये समस्त ॥ समता पावे ल निज चित्त ॥ तेणे सम भावे निमित्त ॥ जे
धिना ते थे राहावे ॥ ३८ ॥ आधिपत्य सुमाते त्या गावे ॥ मगभ्यास रासी को
ठे राहावे ॥ ते सैमाने ल स्वभावे ॥ ते विरोवरवे आइ कै ॥ ३९ ॥ स्वरुप सा
म्ये सम दृष्टी ॥ सम भावे विचरै ल भ्रष्टि ॥ निवास स्थाना विआरादि ॥ स
र्वा पोदि न धरावि ॥ ४० ॥ जे थे अकल्प काळ वस्ति घडे ॥ साठ्या या अ
भिना चढे ॥ वस्ति स्थान ऐसे कुडे ॥ वस्ती चे साकडे सर्व धान धरि ॥ ४१ ॥

॥३॥

तु सर्वसर्वगत होति ॥ सर्वोधार सर्वदेसि ॥ औसा मिहो उ निमज्ज पासि ॥
 नहा लतां येसि निजधामा ॥ ४२ ॥ मज्ज निजधामान्यावे ॥ हो ते पुसिले उ
 द्वे ॥ ते निज बोधस्य भावे ॥ स्थये के रावे सा गित ले ॥ ४३ ॥ न करि ता हे उपा
 य स्थिति ॥ सर्वधान घडे मा सि प्राप्ति ॥ मग तु निजधामा प्रति ॥ के स्या गति
 येसिल ॥ ४४ ॥ गरुडि वाहु निवे गे सि ॥ न्यावे निजधामा स एसी ॥ गति ते
 ये नाहि पंखा सि ॥ गम्य गरुडा सिते न दे ॥ ४५ ॥ सा डु निडु न य पक्षा सि ॥
 साधक पावति मद्र पासि ॥ पक्षा सि न गत डासि ॥ गम्य सा सिते ले न
 के ॥ ४६ ॥ स ए सि न्यावे छे उ निखा सि ॥ मज्ज खा दु चि नाहि त्रिभुदि ॥ तु जन
 साडितां अहं बुदि ॥ गमन सिद्धि ले ये ना ही ॥ ४७ ॥ न सा गिता अहं बुदि स्थिती ॥
 के लपाना ना पु पाय युक्ती ॥ ते ले निजधामा प्रति ॥ न दे गति सर्वधा ॥ ४८ ॥
 जे जे दे स्वसि साकार ॥ ते ते ज्ञा ए पा नै भयर ॥ ते च विषी चा निर्धार ॥ करि सा
 चार निज बोधे ॥ ४९ ॥ ५० ॥ यदि दं मन सा वा चा च क्षु न्यां भव एा द निः ॥
 न भवरं गद्यमा सं च विदि ना या मनो मय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ जे जे ५३ दृष्टि दे सि ले ॥

॥ ते ते दृश्यत्वे वाळिले ॥ जे ते भवनागोचर जाले ॥ ते हि वाळिले शब्दाते ॥ ५० ॥ जे ते
 वाचावरे ॥ ते ते वाळिले जल्पवादे ॥ वाचिक साडविले वेदे ॥ ते ति शब्दे बोलिला ॥
 ॥ ५१ ॥ जे ते संकल्पे आकळिले ॥ ते ते कल्पीत पै जाले ॥ जे ते अहंकारा पै आले ॥
 ते ते वाळिले विज्ञातिया ॥ ५२ ॥ जे ते इन्द्रियगोचर ॥ ते ते ज्ञाणपानश्वर ॥ हे नि
 सा निसविचारे ॥ केले स्वरे निश्रित ॥ ५३ ॥ तो हि निसानिस विवेकु ॥ ज्ञाण
 पानिभ्रयमाइकु ॥ एवं मायामय हा को कु ॥ करि संकल्पुष्ट छिचे ॥ ५४ ॥ जे
 कडा देखसि संसार ॥ ते लुटामाड करे सोन ॥ बोल स्वतु साचार ॥ धैर्य नि
 धीरु धरुनि ॥ ५५ ॥ जे सो स्वप्नि चित्त गोव ॥ केवळ भ्रमा चिज्ञानिव ॥ ते से
 चिज्ञाण हे सर्व ॥ न ववे न वविलास ॥ ५६ ॥ भ्रोक ॥ पुं सो युक्त स्य नाना धो
 भ्रमः संगुण दोष भाव ॥ कर्मा कर्म विकर्मेति गुण दोष धियो निधा ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥ परमात्मे निसी विभक्त ॥ तो पुरुष बोलिले अयुक्त ॥ सासि नाना
 चे भेद भासत ॥ निजि निज तल विसरोनि ॥ ५९ ॥ सा विसराचे निडहासे ॥
 मिथ्या भेद ससचे भासे ॥ सा भेदाचे नि आवेशे ॥ अवश्य दिसे गुण दोष ॥
 ॥ ५९ ॥

५४
जरिजेदुचिनाहि॥ तंरिगुण दोषचिपाहि॥ दिसावयाठावनाहि॥ भुडाचा
ठाइसर्वथा॥ ५१॥ याकागिजेदाच्याउड्डि॥ गुणदोषदृष्टीउठि॥ तेथेकर्म
कर्मत्रिपुटि॥ जेदृष्टीठसावे॥ ५२॥ जेदेधोरकेलेविषम॥ कर्मअकर्मविक
र्म॥ जन्ममरणदिधर्म॥ निजकर्मप्रकाशि॥ ५३॥ कर्मविकर्मेनरकयातना॥
काम्येकमेस्वर्गजाणा॥ कर्मेचिकर्मगिकर्ममोचना॥ समाधानापाविजे॥ ५४॥
येथेहणसिकर्मकोण॥ अकर्मचेकवणलक्षण॥ विकर्माचाकवणगुण॥
तेहिंप्रणपरिसपा॥ ५५॥ कायावासाअथवासन॥ करिजेतितुकेकर्म
ज्ञान॥ सक्षमस्फुर्तिचेज्येमान॥ निमज्जाणकर्मचे॥ ५६॥ मनसावाचादे
हि॥ सर्वथाकर्मबीजनाहि॥ अकर्मज्ञातेपाहि॥ नपडेठाइदेहवंता॥
॥ ५७॥ जेकर्मवेगळेसर्वांगे॥ जेथेकर्मलावितानलागे॥ जेनकेकर्मठा
जागे॥ ज्ञानसवेगेतेअकर्म॥ ५८॥ विधिनिशेधज्ञोडपाडे॥ जेथेविशेक
र्मवाढे॥ विकर्मसातेहणनेघडे॥ थोरसाकडेपैयाचे॥ ५९॥ कर्मसर्व
साधारण॥ तेचिविकर्मातेपावलेजाणा॥ उठिलेविधिनिशेधदारुण॥

॥५॥ विकर्मजा एते स्म लिङ्गे ॥६॥ जेविधि सिनातुडे ॥ ते निशेधाचे आगचढे ॥
 करितांचु केठा के विकळ पडे ॥ ते हि गो कडे निमिद्विचि ॥६॥ ऐसे कर्मविका
 रले ॥ ते विकर्म पदे वारवा लिङ्गे ॥ एवं कर्म कर्म कर्म दाविले ॥ विभागले तुज
 ऐसे ॥७०॥ जीवा सिअविद्यक उत्पत्ति ॥ साचिकर्म अविद्यक होति ॥ श्रीधर
 व्याख्या नाचि युक्ति ॥ ते हि उपपत्ति परिसायां ॥७१॥ अविद्यायुक्त जीव परम ॥
 सासि नित्य क्रिया लेचि कर्म ॥ नित्य करण ते कर्म अर्था ॥ विकर्म ते निशेधः ॥७२॥
 ते सिकर्म त्रिपुटि ॥ नेदी लपे वाढ विषय ॥ तेथे गुण दोष बुद्धिचा पोटी ॥ भेद
 दृष्टी वाढ वि ॥७३॥ अने दी भेद के सा उठे ॥ जेणे गुण दोष ना दे दृष्टी ॥ विधि
 निषेधि पाठ मिटि ॥ ते हि गोष्टी वारवा ॥७४॥ पुरुष ये कये कलाचि असे ॥
 तोचि मनोरथ पुजे वैसे ॥ ध्येय ध्याना ध्यान निसे ॥ वाढ विपि से ने दाचे ॥७५॥
 तेथे नाना परिचे उपचार ॥ पुता सा मुग्री संभार ॥ ऐसा ये कपणि अपार ॥
 नेद साचार वाढ वि ॥७६॥ तेथे ध्येय उत्तम स्तले जान ॥ ध्याना निच होय आपण ॥
 तदंगे ध्यान गोरण ॥ गुण दोष जाल वाढ वी ॥७७॥ ध्यानि गुण दोष विचित्र ॥ ध्येय

विकर्म

प

हृत्ते परमवित्र ॥ ध्याता आपण होय अपवित्र ॥ शौच्या च्या र दोषचे ॥ ७८ ॥ एवं
ध्यानाचि ये दृष्टी ॥ आपण चिप आपल्या पोटी ॥ गुण दोषाचि त्रिपुटि ॥ नेद
दृष्टी वाढवि ॥ ७९ ॥ ज्येष्ठ ध्याता ध्यान ॥ अवघेचि आहे आपण ॥ ते साडुनि
याज्ञाल ॥ गुण दोष लक्षण वाढवि ॥ ८० ॥ उदवाघे हे अवघी भ्रष्टी ॥ वाढलि
असे नेद दृष्टी ॥ तेले नेदे उठा उठि ॥ कर्म त्रिपुटि वाढविलि ॥ ८१ ॥ तव जवने
दावा जिह्वाळा ॥ तव तविषयाचा सोहळा ॥ पालिजे इंद्रियाचा लळा ॥ तव त
व आगळा संसार ॥ ८२ ॥ सर्पापातिजे मयष ॥ तेचि परतोनि होय विष ॥ ते
से इंद्रियादि जे सुख ॥ तव तव दुःख तो गेने ॥ ८३ ॥ भोक्ता ॥ तस्माद्युक्तेन्द्रिय
ग्रामो युक्तचित्त इदं जगत् ॥ अतवक्षिस्व वित्तमात्मानमध्यधीभ्वरे ॥
॥ ८४ ॥ टिका ॥ याता गींद्रियाच्या द्वारे ॥ विषयेन द्यावा चतुरी ॥ जेवि वि
षइराधिलि क्षीरचारी ॥ साडिजे दुःखे सज्ञाने ॥ ८५ ॥ मघमघीत अमृत
फळे ॥ वरिसर्पे घातलिया गरळे ॥ तेन सेवितिका उळे ॥ सेवनिक
ळे निजघातु ॥ ८६ ॥ तेसे सेविता विषयासि ॥ कोन गोडी मुमुक्षासी ॥ प्रति

पदि आत्मघाताति ॥ अहिर्निशीदेखतां ॥ ८६ ॥ आत्मपातुन देखति ॥ ते
 विषई विषयो सेवेति ॥ जैसे दिवानिता मध्यरात्री ॥ असतां गभस्ती नाध्या
 नी ॥ ८७ ॥ तैसेचि विषय सेवण ॥ मुमुक्षा सिद्धे जाण ॥ तरिनचुके जैन
 मरण ॥ आत्मपतन तयाचे ॥ ८८ ॥ ह्यासि प्राणियाचि स्थिति ॥ विषया
 वरी निश्चिती ॥ विषय त्यागे के विनाहति ॥ त्यातें सुगम स्थिती अवधारि ॥
 ॥ ८९ ॥ असतां इंद्रियाचे नेम ॥ करि चित्ताचा उपरम ॥ हे सादो हि परि सुगम ॥
 उत्तमोत्तम हा सागु ॥ ९० ॥ इंद्रिये असे तु विषयावरि ॥ मन रिघो ने देसा नि
 तरि ॥ हा हि सागु सर्वा परि ॥ जो भव बोळिते ॥ ९१ ॥ मनासि विषयाचे
 बळ ॥ विषय ध्यासे तेच पळ ॥ न करि एसी ते निश्चळ ॥ आइक स मुळ उ
 पाव ॥ ९२ ॥ माझे स्वरूप सर्वगत ॥ मनावा हे रिआनि आंत ॥ तेथे तेथे
 जाइल चित्त ॥ तेथे तेथे ते असे ॥ ९३ ॥ सज वेठां ले जावया सि ॥ उपावो ना
 हि पै चित्तासि ॥ स्वदेशि हो परदेशि ॥ अहिर्निशी मज आंतु ॥ ९४ ॥ ऐं
 से निजरूप सतंत ॥ पाहातां थोर वैल चित्त ॥ त्या चित्ता माजि आघंत ॥

पाहे समस्त हेतुग ॥ १५ ॥ अथवा जीवस्य रूप तु क्षेत्राग ॥ त्यामा जिपा हा तो
हेतुग ॥ जगचि होइ लतु क्षेत्राग ॥ अति अव्यंग निश्चित ॥ १६ ॥ चरे आणि
अचरे ॥ लाहान कां थोरे ॥ जीवरूपि समि स्तरे ॥ पाहे निधीरे हेतुग ॥ १७ ॥
हलसि जीव तो येक देशी ॥ त्यामा जि के विपा हा वेतुगा सि ॥ त्यासि ते क
ताक विमल सि ॥ जे विकन के सि अळंकार ॥ १८ ॥ चिंतितां कीट कीट उ
दि ॥ तेचि होउनि उठि ॥ तैसा तुं उठा उठी ॥ होई निज दृष्टी निज तत्व ॥ १९ ॥
हो कां सेंधवा चागडा ॥ पड्या संधुन जीवडा ॥ होउनि ठाकै सा येकडा ॥ तै
सा तुरोकडा मि होउनि ठासि ॥ २० ॥ तथे मि तु प एा ना भेद ॥ फिट निजा इ
ल विषद ॥ परमा नंद भुड बुड ॥ रुतु होसी ग ॥ भोक् ॥ ज्ञान विज्ञान
संयुक्त आत्म भूत शरीरिण ॥ आत्मा तु भवतु दृष्टात्माना त रा ये विहन्यसे ॥
॥ २१ ॥ टिका ॥ शास्त्र भ्रवणे दृढ ज्ञान ॥ मन ना भासे होय विज्ञान ज्ञान ॥ या
दोहि चि जालो निखुण ॥ ब्रह्म संपन्न तु हो सि ॥ २२ ॥ ऐसिया स्वार्थी चे नि लव
लाहे ॥ अविभक्त भजा वेतु क्षेत्र पाये ॥ हलसि वोडवति ल अंतराये ॥ त्यासि

॥१॥

कायकरावे ॥३॥ साडेनिडांभिकलौकिक ॥ यतुनियाफळाभिलाशा ॥ ज्ञानज्ञानजे
भाविक ॥ विघ्नदेखसाकैचे ॥ ४॥ साच्याविघ्नोसिदेख ॥ करिचक्राचिलख
लख ॥ घेउनिपाठिसिअचुक ॥ उभासन्मुखनीअसे ॥ ५॥ यापरिउद्धवा ॥
ज्ञानज्ञानजेनिज्ञानावा ॥ सासिविघ्नकरावेयादेवा ॥ नव्हेउठावामज्ञअसता ॥
॥६॥ एवंब्रह्मसंपन्नज्ञालियावदि ॥ आसातुंचिचराचरि ॥ गंतंमिआनि
म्हावदि ॥ सुरासुरीतुचि ॥ ७॥ तुजहोउनिकाहि ॥ अनुभरिवेगळेना
हि ॥ तेथेविघ्नकैचेकाइ ॥ तुझागडचधील ॥ ८॥ ब्रह्मादिकासिज्ञोगामी ॥
साकाळाचातुआत्माहोमि ॥ पाठिधापटोतिहरीकेशी ॥ उद्धवामी
सागतु ॥ ९॥ तेसिबाध्यबाधकताकटलि ॥ संकल्पवृत्तनातुटलि ॥
ब्रह्मानंदेपहाटफुटलि ॥ वाटमोडलिकर्माची ॥ १०॥ तेसाब्रह्मानुभव
ज्ञादेख ॥ कर्मतेथेहोयवंक ॥ वेदतयाचेसेवक ॥ विधिविवेकंनारी ॥
॥११॥ हेचकितीसागोकाइ ॥ नीचसाचाआज्ञाधारपाहि ॥ प्रतिष्ठेजेजे
काइ ॥ तेथेपाहिप्रमेकटतु ॥ १२॥ वचनमात्रासाटि ॥ प्रगटलोयेकोरडे

॥१॥

येकाष्टि ॥ दुर्वासावाहिलापाठि ॥ तां हि दृष्टिदेसिले ॥ १५ ॥ स एष देवत्या
चा अज्ञाधार ॥ कर्मसाचे किं कर ॥ तरि ज्ञाते ये धेष्टाचार ॥ विषइ साच्या
८१ रवर्त्तते ॥ १४ ॥ ज्ञासासि स्वइछा विषयाचरण ॥ सर्वधानघडे ज्ञाण ॥ ते
हि विषये चेलक्षण ॥ सावधानपरिसइ ॥ १५ ॥ ज्यासि रम्यपट्ट अभिमान ॥
निध्याप्रपंच्याचे ज्ञान ॥ नृपाविषयाचे दाखण ॥ विषयाचरणा नाहि ॥
॥ १६ ॥ ज्यासि प्रपंच्याचि आवडि ॥ विषयाचि भ्रंति गोडि ॥ यथेष्टाचरणा
चि गोडि ॥ पडे साकें डेतयासि ॥ १७ ॥ ज्ञातमाचे ठाड ॥ सत्यचे विषयो नाहि ॥
ना भोगावया काहि ॥ अभिज्ञासपाहि तो होइल ॥ १८ ॥ आतां ज्ञातयाचे कर्म ॥
आइक सौगोत्याचे वर्म ॥ नातळ ना मनाधर्म ॥ क्रियाकर्म आचरति ॥ १९ ॥
॥ भोक् ॥ दोशबुद्धी नयाती तो निरोधान्ता निवर्त्तते ॥ गुनबुद्ध्याचविहि
तं न करोति यथा भोक् ॥ १९ ॥ दिका ॥ गुनदोषातीत ज्ञाता ॥ तो निरोधिनि
वर्त्तत स्वता ॥ परिभ्याले पण चित्ता ॥ नाहि सर्वधातयासि ॥ २० ॥ तो विहित
हि कर्म करि ॥ तेथे गुणसहिबुद्धिन धरि ॥ कुळावचक्राचियापरि ॥ पूर्व
संस्कारिवर्त्ततु ॥ २१ ॥ संकल्पि नाहि वृत्ति ॥ हेतुस्फुरेनाचि ति ॥ एंसि कर्मज्ञा

तेकरिति ॥ शरीरस्थितीकेवळ ॥ २२ ॥ नथेसकर्मसिद्धिगेले ॥ तेलेफुगेनाम्या
 कले ॥ अथवामाशारिविकळपडले ॥ तेलेसगवगलेपणनाही ॥ २३ ॥ निद्रि
 स्तामागेवैसलावागु ॥ अथवापुढेआलास्वर्गजोगु ॥ त्यासिनाहिभयआ
 नंदविरागु ॥ तैसालागुज्ञाताचा ॥ २४ ॥ गुनदोषिचित्तवृत्ति ॥ मांडुनिया
 सहजस्थिति ॥ बाळकेजेविक्रिडाकरिनी ॥ तैसीस्थितीज्ञात्याचि ॥ २५ ॥ अ
 भिमानेकर्मप्राप्ती ॥ त्याअभिमानातैसागिती ॥ मगनैराभिमानेकेवि
 वार्तति ॥ कर्मस्थितीसानघडे ॥ २६ ॥ साधिकल्पजरिकूरिनी ॥ तैस्थित
 नकळेइतरासि ॥ निराभिमानातुभवेसि ॥ केविवेशसीकळेले ॥ २७ ॥
 देहेप्रारब्धाचेनिनेळे ॥ स्वभावेसकर्मवळे ॥ तेथेअज्ञानाचेनिमैब
 ळे ॥ अभिमानखवळेमिकर्ता ॥ तेथेगुरुवाक्यअनुवृत्ति ॥ अभ्यासो
 नियथानिगुति ॥ अज्ञानसहितनिरसति ॥ अभिमानस्थितिनिजबोधे ॥
 ॥ २८ ॥ शेषप्रारब्धाचेनिनेळे ॥ निराभिमानदेहचळे ॥ ज्ञातेकर्मकरिति
 सकळे ॥ ज्ञाणसकळेशारिरे ॥ २९ ॥ केवळशरीरेकर्महोति ॥ तेचिअहेतुवे
 बोलितति ॥ अर्नकदृष्टांतउपपत्ति ॥ हेचिस्थितिसागितली ॥ ३० ॥ निराभि

१८

मि

मानावे लक्षणे ॥ लक्ष्म उदवाले आइ कसले ॥ येर आनंद ला अंतः कुरले ॥ सादर
पले पदिसतु ॥ ३२ ॥ भजे क ॥ सर्व न त सुहृत्ता तो ज्ञान विज्ञान निभ्रयः ॥ पभ्रम
श्य नादात्मकं विभ्वं न विद्ये तथै पुनः ॥ १२ ॥ टिका ॥ पहले शास्त्र भवले ज्ञान ॥ त
दलु भवे होय विज्ञान ॥ ऐसा विज्ञान संपन्ने ॥ निराभिमान तो होये ॥ ३३ ॥ साच वि
निराभिमान ता ॥ जरि आलि होय हाता ॥ त दिवांति तेथे सर्वथा ॥ उल्हास तापे
पावे ॥ ३४ ॥ दादु निभ्रव होले ॥ का दात वाडुनि हासले ॥ ते वांति ऐं सि कोण
सले ॥ आक्रोश पले सा हातु से ॥ ३५ ॥ वांति हासले ते ऐं सि ॥ सांगे रि आक्षो
भता जे सि ॥ चढु यो हदु ना हिलि ॥ सर्व देशि सर्वदा ॥ ३६ ॥ नाना सरिता जे ख
ल्लुळ ॥ आनु निघालि समळळ ॥ तालु भरि न दे गढुळ ॥ अलि निमळ नि
जांगे ॥ ३७ ॥ ते सि नाना नति विष नता ॥ स्वार्थ विरोधे आ गि आदळता ॥ पा
लुटु न के ज्या ज्या चित्ता ॥ जाण सर्वथा निज शांति ॥ ३८ ॥ ऐं सि शांति ज्या सि
देखा ॥ तोचि सर्व भूता चा सखा ॥ आवडता सर्व लोका ॥ सुहृद तो कां सर्व जा ॥
॥ ३९ ॥ नवल सख्य चाचि परि ॥ सर्व स्वदे निज मैत्री ॥ स्वार्थ वचनार्थ न करि ॥
क्षपा पात्रि उपदेष्टु ॥ ४० ॥ अतक्य साचि पाहाति दिठी ॥ मद्य पेदे खे भट्टी ॥ जगा

॥१॥

सिमजअभिन्नगाहि॥ नितदृष्टिवाधिलि॥ ४॥ मगतो जेउते पाहे॥ लेउतामी
चतयाआहे॥ तोसही मातेन पाहे॥ लेण पाहानेमी होये याचे॥ ५॥ साचि
पाहाति जे दिठी॥ तेमीच होये जग जेठी॥ ऐसितया मज येवू गाहि॥ सकळ भ
ष्टी समवेत॥ ६॥ अघवे जगमीच होये॥ तेहा तो मिनाष लाये॥ तेसा मज
माजितो समाये॥ सम साम्ये सम ले॥ ७॥ साडु नियाम नोधर्त॥ ऐसा जोजा
ला सुगम॥ सासिकेचे पुनर्जन्म॥ दुःख दुर्गम याकेचे नि॥ ८॥ माते या
उदर कुहरी॥ रजस्वळे व्यास धिमाधरि॥ पिसाचे निरेत द्वारि॥ गर्भ सं
चारि संचरण॥ ९॥ जे माते व्याउरी॥ तंतुनां कि तोडि उरि शिरि॥ विष्टातु
त्रावेदा धरि॥ नवमास वरि दुर्गम॥ १०॥ जठराग्नी व्यालोडी॥ घालुनि
गर्भाचि उंठि॥ उकड उकडु पिंडी॥ गमकाडी घडी जति॥ ११॥ लेगभिची वेद
ना॥ कानाना परिचियातना॥ नको नको श्री कृष्ण रघुनंदना॥ चिळ समना
येतसे॥ १२॥ अवधियाचे सेवटि॥ प्रसूति वायो जोउंठी भूआटी॥ सर्वो गि वेद
नाउठी॥ योनि संकटी देह जन्मे॥ १३॥ ऐसे पै अपवित्र जन्म॥ लेण पावति न
रोतम॥ जे हिटा किले ना जे निज धाम॥ पुरुषोत्तम सम साम्ये॥ १४॥ मिअस

108

तापाहिपोरी॥सासिकाईस्याजन्मगोष्टी॥कळिकाळातेनालातिट्टी॥जालेउ
ठाउठिमट्टप॥५२॥जेथेजन्मनाहिजाले॥तेथेमरनएलगतचिगळे॥ऐसे
भजोनिमातेपावले॥भजलवळेमडुक्त॥५३॥कृष्णउडवातेधापटी॥हमणे
वेगिउठीउठी॥हेचिहावेसिहातवटि॥जन्मलुटिजेणेहोये॥५४॥जैसेनेघनु
नवीचेउडवू॥वरिचावरिअलिचातक॥तैसेसुखवदनिचेदेख॥उडवेसु
खपसरिले॥५५॥काचंद्रकिरणीचकोर॥जेविअसलसादर॥तेविउडवाचा
आदर॥दसेधोरहरिचरणी॥५६॥होकापक्षिणीदेखोणपिले॥जालोनि
चारयाचेनेवेळे॥साडोनियाजावराळे॥सुखकोवळेपसरि॥५७॥
लेखिदेखोणिसुखसुख॥उडवाणिअसलसुख॥भवणाचेनिसुखेदेख॥
कृष्णपियूषसेवित॥५८॥भक्तका॥भक्तका॥उडवाच॥इसादिष्टोभगवतामहा
भागवतोत्पः॥उडवःप्रणिप्रपसाहललजिज्ञासुरच्युतं॥५९॥टिका॥भु
कृष्णणेकौरवनाथा॥रुपाउपजलिभगवंता॥उपदेशिलेमहाभागवता॥ज्ञा
नकथांनिजबोधु॥६०॥तेआइकोनिउडव॥भवणिउठलिधोरहाव॥कैसे
बोलिलाज्ञानगौरव॥अतीअपूर्वभ्रीकृष्ण॥६१॥श्रीकृष्णश्रीसुखेसागेको

॥१०॥

३॥ ते निरोपण अतिगोड ॥ त्रिदिठ लिभ्रवण चाड ॥ नुलंघवे मिउ देवाचि ॥
॥६१॥ आवडि कूळ वडैळ लेचित ॥ घालिसा खांग हंडवत ॥ हात जोडु निपुसत ॥
सप्रेम भक्त उडव ॥ ६२॥ भ्लोक ॥ उडव उवाच ॥ योगेश योग विन्यास योगा
त्मन्योग संभव ॥ निभ्येय सायते प्रोक्त स्यागः संन्यास लक्षणः ॥ १४॥ टिका ॥
आइ कै योगिया चा योगपति ॥ योग्या चा ठेवा तु भ्रीपति ॥ योगी प्रगट तु यो
गवृत्ति ॥ योत्ये गो तितु जपालि ॥ ६३॥ नमो ध्यासि कारण ॥ त्याग संन्यास ल
क्षण ॥ बोलिला सितो अतिकरुण ॥ परमदाकर हा साग ॥ ६४॥ भ्लोक ॥ सा
नो यंदु करे भूमत कामाना विलयात्मनिः ॥ सुतगंच यिसर्वात्मन नभ
लैरिति मेमति ॥ १५॥ टिका ॥ पहला या त्यागा चिरिति ॥ मजल वदुर्धर
गा भ्रीपति ॥ मग इतरा चिये धरात ॥ कवण्या रिति होइल ॥ ६५॥ काम
ज याच्या चिति ॥ विषई आसक्त मति ॥ सासि त्यागा चिगति ॥ नवे भ्रीपति
सर्वथा ॥ ६६॥ लुं सर्वात्मा हई ॥ चित प्रवेशे एतु क्षया ठाई ॥ ते आवरि लेअ
से विषई ॥ नवल काइ सागावे ॥ ६७॥ ऐंसे प्रपंची आशक्त ॥ याका गिनू सर्व
जा लेअ भक्त ॥ सासि त्याग नवे हा निमित्त ॥ चित दुष्प्रित सर्वदा ॥ ६८॥ त्या

॥१०॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com